

INAUGURACIÓN
Jueves 9 de noviembre de 2017 • 19:30 a 21:30h

Coloquios con el artista
LA MIRADA FUGAÇ I PERENNE martes 21 noviembre
LA MIRADA D'ANADA I VOLTA martes 5 de diciembre
LA MIRADA RADIANT I OMBRIA martes 19 de diciembre
Horario coloquios 17:30 a 20:00h

CLAUSURA EXPOSICIÓN 29 de diciembre • 17:00 a 20:00h

C/ Temple, 11b • 07001 • Palma de Mallorca
871 036 048 • 699 671 335
ma-artecontemporaneo.com • ma.artecontemporaneo@gmail.com

HORARIO GALERÍA
Mañanas: miércoles a sábado 11:00 a 13:30h • Tardes: martes a viernes 17:00 a 20:00h

Ángel Pascual Rodrigo

LA MIRADA RADIANT I OMBRIA

9 de noviembre al 29 de diciembre de 2017

Al observar por vez primera

la obra de Ángel Pascual Rodrigo, uno queda como petrificado en el tiempo. Introducirse en estos inmensos y sublimes paisajes, nos hace sentir, por un momento, perdidos. La embriaguez que nos envuelve, dulce y serena nos complace.

Sus paisajes son de una quietud silenciosa, no grita en ellos ni el águila; todo está sumido en una bella ensoñación que nos llama a introducirnos en ella.

Esos colores que sólo podemos ver en los sueños, los vemos ahora, sacados a la luz por este artista que sabe manejar los resortes de la sensibilidad. Con su pincel, Ángel Pascual Rodrigo va conduciéndonos por esos caminos ilusorios que todos recorremos en nuestros estados más placenteros; por esto, cuando nos encontramos ante sus obras tenemos esta sensación de *dejà vu* que tanto nos atrae.

La sutilísima paleta del artista, la pincelada mesurada, el cálculo metafísico ayudan al espectador a sumirse en este viaje tan subliminal como deseado.

El dominio que revela la obra de Ángel Pascual Rodrigo con estas pinturas y dibujos no nos deja ninguna duda; estamos ante uno de los grandes paisajistas contemporáneos que se atreve a lidiar con los opulentos y llamativos trabajos no figurativos de algunos artistas contemporáneos suyos que a su vez, son capaces de admitir que ante el arte no hay tiempo ni medios que valgan. Se trata de pinturas eternas, silenciosas y bellas, como eterna es la bruma que asoma por la montaña.

Este artista nos recuerda que el sol sale cada día, que hay un mundo fuera del asfalto; que la belleza persiste y gana.

Marisa Aldeguer

ÁNGEL PASCUAL RODRIGO: ESSENCIAL

Vivim immersos dins un món saturat d'imatges que pretenen seduir-nos a força d'estridències i de sorpreses constants. El ritme excitat, el xoc emocional compulsiu, l'antítesi com el primer motor de l'acte artístic, la vanitat de considerar que qualsevol ocurrència pot ser presentada com la descoberta d'un territori nou. Aquests són alguns dels impulsos que caracteritzen una part de les manifestacions de l'art contemporani. Tanmateix, també hi ha altres propostes artístiques que es presenten de manera més discreta, que saben que l'art és un ofici que requereix perseverança, que cerquen establir amb el contemplador del quadre una comunicació que defuig la cridòria i que està fonamentada en el silenci i en la reflexió. Aquesta és l'opció d'Ángel Pascual Rodrigo. Una llarga trajectòria creativa, una identitat singular que el converteix en un artista inconfusible, una capacitat infinita d'anar fent variacions a partir d'uns mateixos elements (muntanyes, mar, arbres, celatges, nüguls, rocam costaner, corrent d'aigua...) i d'un registre amplíssim de colors. Els paisatges de l'artista són sempre simbòlics, ni tan sols remeten a espais concrets quan apareix un topònim en el títol del quadre. Són paisatges de l'ànima construïts amb elements de la naturalesa que han estat reduïts a figures arquetípiques i que funcionen com a correlats de tot un seguit d'aspiracions emocionals. A la pintura de Pascual Rodrigo per damunt tot hi trobam la voluntat de crear un *locus amoenus* que sigui alternatiu a les intempèries i als sotrats de la vida quotidiana: còrpores geològiques que suggereixen l'amabilitat dels cossos humans en repòs, oasis de serenitat, la placidesa de la pau interior, la soledat reconfortada pel contacte directe amb la naturalesa, el sentiment de puresa que pot néixer si ens despullem de tot el que és sobrer, una oportunitat per a la reflexió, el refugi que ens protegeix de les maldats del món i de la història... Tot plegat, una invitació a què entrem en el paradís.

Damià Pons

